

[Andreasen.]

værende Folk vilde yde et Bidrag til Pensioneringen. Ministeren udtalte sig i og for sig velvilligt overfor de paagældende, hvad jeg anerkender, men i Udvalget har han afvist den Tanke at imødekomme Andragendet og opfylde de paagældendes Ønsker om at blive behandlet som Tjenestemænd. Ministeren fremsatte dog en Udtalelse af imødekommende Art, som jeg vilde sætte Pris paa han vilde gentage her i Tinget, idet han lovede at ville lade udarbejde Regler for Ydelse af en fast aarlig Understøttelse. Og naar de paagældende hjælpes, er det for mig Hovedsagen og ikke den Form, i hvilken et berettiget Krav opfyldes. Det er, som sagt, Hovedsagen, og jeg skal ikke komme ind paa en langvarig, ørkesløs Debat om Formen for Sagens Løsning.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Olufsons Procedure mod Lensbesidderne, mod Over-Skyldraadet og mod Regeringen hviler dels paa en ganske iøjnefaldende Misforstaaelse af Lensafsløsningsloven, dels paa en ganske misvisende Fremstilling af Fakta. — Det ærede Medlem vilde give det Skin af, at Lensbesidderne dels havde faaet skruet deres Pligter ved Lensafsløsningsloven ned til et saadant Minimum, at det nærmest maatte kaldes ulovmedholdeligt, og dels paa den anden Side skruet deres Rettigheder op til et saadant Maksimum, at ogsaa det maatte kaldes ulovmedholdeligt. Saaledes omtrent var Tendensen i det ærede Medlems Aktorat mod Lensbesidderne.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse minde det ærede Medlem om, at Fjerdedelsafgiften og Femtedelsafgiften — Fjerdedelsafgiften for Lensgodser og Femtedelsafgiften for Stamhuse og Fideikommisser — ifølge Lensafsløsningsloven for faste Ejendommers Vedkommende fastsattes paa Grundlag af Vurderingerne til Ejendomsskyld i 1920, altsaa i et af de dyreste Aar, et af de største Højkonjunkturaar, vi nogen Sinde har haft her i Landet. Og vel at mærke, langt den største Del af vore Lens- og Majoratgodser har faaet deres Fjerdedels- og Femtedelsafgift fastsat for de faste Ejendommers Vedkommende paa Grundlag af Vurderingerne i 1920; kun for et ganske ringe Mindretals Vedkommende, hvor Skæringsdagen for Afsløsningsloven har ligget efter 1. Januar 1927, har man taget den sidste Ejendomsskyldvurdering til Grund.

Jeg vil endvidere minde det ærede Medlem om, at Gennemsnitskursen af den

danske Krone i 1920 var 58 Ø.; saa tror jeg ikke, det ærede Medlem med Skygge af Ret vil kunne paastaa, at Fjerdedels- og Femtedelsafgiften for de faste Ejendommers Vedkommende er blevet skruet ned til et urimeligt Minimum.

Nej, Forholdet er det, at for mangfoldige Lensgodser, som har afløst, efter at vi fik Deflationskrisen, efter at vi fik Parikronen eller i hvert Fald en Krone, der laa meget nær op ad Pari, blev Fjerdedels- og Femtedelsafgiften alligevel fastsat paa Grundlag af Ejendomsskyldvurderingen i 1920.

I det hele taget, naar det ærede Medlem her vil fremsætte et Aktorat mod Lensbesidderne i denne Sag, vil jeg anmode det ærede Medlem om, forinden han kommer med sit Indlæg, en lille Smule grundigere at studere Ejendomspriser, Jordværdier og Ejendomsskyldvurderinger i de paagældende Aar. Jeg vil anmode det ærede Medlem om at læse Statistiske Meddelelser for Tidsrummet 1918—1922, saa vil det ærede Medlem se, at Gennemsnitsprisen for hele Landet for ubebyggede Huslodder i denne Periode var 13 000 Kr. pr. Tønde Hartkorn; hvis vi regner med, at der til 1 Td. Hartkorn af Gennemsnitsjord gaar ca. 10 Tdr. Land, vil det altsaa sige, at Gennemsnitsprisen var 1 300 Kr. pr. Tønde Land.

Det skal se ud, som om Lensbesidderne har været i Stand til at faa Fordele paa lovstridig Maade. Om noget saadant er der jo aldeles ikke Tale, lige saa lidt som der med Hensyn til Grundlaget for deres Afgifter har været Tale om, at de kunde have nogen afgørende Indflydelse paa Værdiansættelsen. Det er jo nemlig Vurderingsmyndighederne, der ansætter Værdierne, det er jo ikke de paagældende private, og hvis Vurderingsmyndighederne, Vurderingsraad og Skyldraad og Over-Skyldraad, har taget Hensyn til private Ønsker og ikke, hvad de skulde efter Loven, taget Hensyn til Jordværdien og Ejendomsværdien, ja saa er det virkelig disse Vurderingsmyndigheder, det ærede Medlem Hr. Olufson maa rette sine Anker mod og ikke mod Lensbesidderne. Det kan der vel ikke være nogen Tvivl om, at enhver Landbo fra den mindste til den højeste — jeg vil antage, det ærede Medlem Hr. Olufson inklusive — er interesseret i at faa sin Ejendom, Jord og Bygninger, ansat saa lavt, som det overhovedet er muligt uden at komme i Strid med Loven.

Naar det ærede Medlem Hr. Olufson